

SOČA

„Soča“ iskaža vsak potek in volja
pe pošti prejemana ali v Gorici na dom
pošljana:

Vse leto f. 4.
Pol leta „ 2.
Četrt leta „ 1.
Pri oznanih in tako tudi pri „pa
sanicah“ se plačuje za navadno tristo
no vrato:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za več drke po prostoru.

Pozamezne številke se dobivajo
8 kr. v tobakarnicah na Starom trgu
in v Nanski ulici.

Dopisi naj se pošljajo vredništvu
naročnina pa upravništvu „Soča“; Ni-
larijanski tiskarji v Gorici.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi na
se blagovoljno frankujejo. — Delavcem
in drugim nepremožnim se naročnina
zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Vzdignimo svoje gospodarske zaklade!

IV.

Opominjali smo svoje Slovence, naj pazljivo pazijo na vse okolščine, da marljivo vsako reč v prid obrnejo, ki se v prid obrniti da: naj pridno obdelujejo svojo lepo zemljo, ki jim je Bog v last dal; naj izkoristijo vse svoje gospodarske moči, katerih imajo na izbiro; naj delajo, pridobivajo, hranijo in ne zapravljajo, in vse to smo jim svetovali, ker vemo, da je tako postanemo neodvisni, spoštovani, prosti in srečni. Ali prav to nam tudi velevala, da ne zabimo, da nismo sami v deželi, ker tudi nam je močno mar, da se naši sodeželani italijanske krvi gmotno povzdignejo in postanejo prosti in srečni.

Pri tem moramo opetovano in v novič na to opozoriti, da društvena osnova je pri Italijanih vse drugačna, ko ona pri Slovencih. Tam nabajaš malo število srečnih veleposestnikov in veliko število zapuščenih in zanemarjenih nemanč v, ko je vendar tu (pri Slovencih) večina prebivalstva posestnica zemlje, katero obdeluje; tam bogatin — posestnik nerad pripoznava zapuščenega kopača — nemanča kot sebi sorodnega in enakopravnega človeka; (znani: „odi profanum vulgus et arceo“, to je: „sovražim niže ljudstvo in ga odpahujem“ to krasno slika), tu pa posestnik bogataš ali kmet živi v bolj priljudnih razmerah in bolj po domače z revnim bajtarjem, hlapcem, dninarjem ali celo s prosjakom, s katerimi (zvnaj prosjaka) ga ni sram vvesti se za eno in isto mizo in zajemati iz

ene in iste skleda. Vendar predač bi zašli, ko bi hoteli žalostno društveno stanje naših italijanskih sodeželanov s prijaznejšimi odnaji pri nas Slovencih primerjati. To tudi naš glaven namen ni, ali vendar skoraj ni mogoče ogniti se takemu preiskovanju, kajti naš namen je, vse razmere v goriških nižinah v poštev jemati in tako kaj koristnega, — če nam je to dovoljeno, — nasvetovati, — saj tudi svojim sodeželanom italijanske narodnosti vse dobro privoščimo.

Prav plodovita je zemlja furlanskih nižin, vendar ona plodovitost se ne izkoristi tako, kakor ukazujejo nauki o umnem gospodarstvu. Kaj je temu vzrok? Kakor smo že omenili, je na onih zemljiščih nekoliko lastnikov veleposestnikov, in njim nasproti stoji veliko število kopačev, ki zadnji so osebno prosti in nič ne posedujejo, in v sled tleh razmer prisiljeni prostovoljno sklepajo zakupne pogodbe s prvimi (posestniki). Te pogodbe so po večini vse jednake in, kdor tako pogodbo sklene, postane lastnikov kmet ali kolon, ostane pa osebno prost, kakor je bil poprej. Večina teh pogodb, da ne rečemo, vse te pogodbe določujejo, da koloni imajo obdelovati polja in vinograde in sejati na poljih žito in turšico ter dajati vse pridelke v žito, turšico in vinu gospodarju lastniku. Sem prihajajo še nekatere davščine, kakor npr. ona v letavini, tako, da kmetu skoraj nič ne preostaja. Gotovo, da gospod mora večkrat seči v svojo žitnico, da iz nje podari ali posodi revnemu kolonu živeža v turšico, če noče, da mu kolon glada ne pogine.

Krasen kos italijanske zemlje, ki se obde-

luje le na tak način, da prinese vsako leto samo žita in vina, (kolon navadno za drugo ne skrbi,) imenovati se mora tako skoraj zapuščen. Tukaj je treba, da se dosedanji način obdelovanja poljskega popolnoma premeni, kar prav žito je zgubilo svojo denarno vrednost zaradi ogromne ameriške konkurence. Zaradi tega svetujemo svojim italijanskim sodeželanom, naj svojo priljubljeno podpodico premenijo s petelinom, ki jih bo vsako jutro k delu na polje budil, da bojo skozi vse leto vsak dan o pravem času na polji orali, kopali, sadili, zalivali in prenašali, ker drugače obnemorejo. Zato je potrebno razumnih glav in delalnih rok in pri sedanjem društvenem stanju v naših nižinah je vse to dobili nemogoče. Gotovo, da tudi tukaj je treba bistvene preosnove, ali kako to doseči?

Kje je nevarnost?

Socijalisti, ki se veselijo v sosednji Nemčiji nenavadnih uspehov, je-li so posebno živahno delovati tudi v Avstriji; v zlasti, se komaj šoli odrasla mladina z vso navdušenostjo poprijema idej socijalističnih. Tudi Slovenci smo tako srečni, da imamo delalski list pisan popolno v socijalističnem duhu. Ta listič je tudi v slovenskem jeziku povedal, kar so drugi jednaki listi v tujih jezikih povdarjali, da je vera popolno zasebna stvar in da nima v šoli ničesar opraviti.

S tem socijalistični listi nehote priznavajo, da glavna zalega vedno živahnejšega gibanja med

LISTEK.

Črtice o potovanji v sv. deželo.

Tit, poveljnik je še čas imel stopiti v sveto in najavetejše in v gleda z grozo, krasnobo in lepoto. Naj bi saj znotrajni kras poslopja rešiti zamogel, vkaže gaiti; ali množica vojakov, razkačena valed vsavljanja nasprotnikov in ker jih je toliko blekežega zlata slepilo, so le misliti ropati in nihče ni maral več na povelje poveljnika. Potem, ko je vojak skrivši tudi znotrajni tempel vžgal, je moral Tit se vrniti, in tako velikanško svetišče Judovstva je v groblje raspadlo za vselej.

Razkačeni Rimljani se po tem po ulicah celega mesta razkropijo, sekajo in morijo, kar srečajo in najdejo. Veliko hiš in prebivalcev je gorelo. Dva dni in dve noči je mesto gorelo in je postalo groblje, pod katerim je bilo zakopanih več kot 200.000 mrtvih. Šteje se, da jih je takrat milijon konec vzelo. Vse razdijano; samo mestnih duri so tri po koncu ostale, kakor še dan danes z grozo ogledal zamoreš. Drugo so bile tla iz razbitih in razdrobljenih poslopji in človeških kosti.

Leta 136 je bil Cesar Hadrijan zopet zidat prišel in ko je Cesar Konstantin deželo dobil in kristjan postal, se je mesto zopet nekoliko povzdignilo in oživelo; svete mesta so se zopet okinčati začele s Cerkvami.

V taki homatiji nihče ni mislil na povelje Tita, da bi se saj velikanško poslopje (tempel) pogube

otelo. Ko je en vojak skrivši v notrajno svetišče gorečo baklo vrgel, je moral Tit se oteti in pustiti kako je prekrasno judovsko svetišče za vselej raspadlo in se razrušilo.

Med tem so Rimljani se po mestu razširili, vse razdijali in gonobili, kar so srečali in mnogo hiš in ojih prebivalcev sožgali. Dva cela dneva in noči je mesto gorelo in groblja postala, ki je več kot 200.000 trupli pokrivala.

Po računu pisateljev je več nego milijon v takim obleganju umrlo in več kot 97.000 v sužnost odpeljanih bilo. Sedaj so bili Judje po celem rimskem Cesarstvu razskropljeni, kot sužnji prodani, po votlinah in glediščih kot sužnji za porabo, kjer so večinoma tudi poginili.

V božji previdnosti je bilo, da je v vlast dobil deželo judovsko Cesar Hadrijan, ki je prišel mesto zopet zidat in je imenoval Aelija Kapitolina. Vendar, kadar je Cesar Konstantin kristjan postal, je mesto začelo slavo dobivati, zdaj so lepe cerkve svete mesta kinčale.

Zalibog že v teku še ne 300 let pride v Jeruzalem perzjanaki kralj Kozroje II. Ta ni boljšega vedel, kakor s pomočjo 26000 judov podpiran sv. mesto ropati in posebno kerisanske svetišča gujusiči. Od veliko kristjanov, ki so v sužnost padli, so bogati judje 80.000 nakupili, da so jih masakrirali in gonobili.

Herakli, judovski Cesar, je bil zmagan l. 686, mohamedanci so je hrabro branili, da so kristjani zadobili, da so častljivo zadobili se podvreči. Kadar je kristjanom dovoljeno bilo se podvreči, so je pogojno sprejeli da le s pogojem se hočejo podvreči,

ako se jim dragoceni sv. Križ povrne ter zopet na kalvarsko goro postavi. To se jim je tudi dovoljilo. Herakli se z svoje cesarske obleke okinčan hoče napotiti proti kalvarski gori, ali zastoj. Ni bilo mu mogoče. O časih križarskih vojsko je pobožni Gottfrid Boilansk, in pa gorzanski preganjenje Seldukov, ki niso prijateljti Krist. križa prestati mogli, dalo povod, da je nek bogoljubni kristjan za Jezusa razglasoval vojsko zoper preganjalce krštanstva, kteremu je bilo ime Peter Amienski. Ta uneti kristjan se je silno prizadel, da bi sv. mesto in deželo otel grozanskega oskrunjevanja, ter izbedil mesto in deželo paganske druhali!

Ali sreča, posrečilo se je to mnogim bogoljubnim in za večni blagor le po kristusovej veri prepričanim dušam, za božjo čast in blagor kerščanstva vneta kristjanom cele Evrope; — posebno so bili udje naše cesarske rodovine, kterim je bilo mar oteti sveto deželo iz rok nevernikov in grdih oskrunevalcev. Vse tako veličansko prizadevanje je bilo skoraj zastoj. Vendar Bog, ki vodi areo tistim, ki se poganjajo za večni blagor za nebesa, vzbudil je kralja Gottfrida Boiljanskega, da je mesto v svoje vlast vzol, ter kraljestvo Jeruzalem osnoval, kteremu je bil prvi hralj njegovrat Balduin I. Čudna osoda! Glejte, komaj stoletje je pretaklo je bilo kraljestvo, s tolikim trdom pridobljeno od križarjev, zopet vzeto od nekega Saladina l. 1187.

Treba jo bilo, da je sv. Franca Asisi Božja modrost misel vzbudila, red, ki se je klical rbožni red sv. Franciska, ter se ustanovil na gori Sion. Za čas je mesto Jeruzalem bilo v oblasti kristjanov, pa so je turški oblastniki kristjanom vzeli. (daje prik.)

socijalisti je brezbožna šola. Odtod se širi na vse strani njih geslo: „Jezus iz Nazareta je mrtev! Živel Lassalle!“ — Liberalizem, ki je povzročil nezdruve gospodarske razmere, v katerih so delalci popolno na milost in nemilost izročeni brezsrčnim kapitalistom, je pot pripravil socijalizmu, ki ima v nezadovoljnih nižjih stanovih svoje najzvestejše somišljenike. Poleg tega so vstvarili liberalci brezversko šolo, kjer se mora v mladih srcih vzbujati čut nezadovoljnosti. O tem piše pomenljive besede socijalistični list v Centu „Der Vorrut“: V šolah liberalnih smo se naučili sovražiti vero in zato smo slovo dali upanju, da bi dosegli srečo onkraj groba. Človek hrepeni neprestano in natorno po sreči. Oni, kateri verujejo, hrepené po nebesih; oni, ki nimajo vere, iščejo sreče samo na tem svetu. — Naučili smo se brati, misliti in psakušati. Iz berila smo zvedeli, kako so ob francoski revoluciji oropali plemstvo in cerkev njiju posestev. Po lastnem premišljevanju prišli smo do prepričanja, da vkljub najnevarnejšemu delu vedno bolj rase reva trpečega ljudstva. Preiskovali smo vzroke in našli smo sovražnika našemu blagostanju. Naš sovrag je kapitalist, bogatin. Kdo nam bo zameril, da stegano svoje roke po materijalnem bogu, po kapitalu, ko smo izgubili vero v nadnatorsnega Boga. — Dobički dela se vedno množé in mi hočemo pri njih imeti svoj delež. Mi hočemo vladati, ker nam je škodljivo vladanje družih stanov.“

Ljudi s takimi nazori vzgaja moderna šola, ker jih vzgaja brez ozira na Boga in na plačilo in kazen v večnosti. Takim ljudem seveda ni treba delati razločka med mojim in tvojim, taki razglasé kot svoje načelo glasilko: Posestvo je tatvina! Kdor pa kaj ima, je drugim ukradel, torej se mu sme vzeti, ne da bi se mu s tem delala krivica.

Na taki trhneli podlagi je seveda pravica, podlaga držav in temeljni kamen človeške družbe, le prazna domišljija. Iz tega nam je jasno, zakaj da nemški cesar hoče že v šoli začeti boj proti socijalizmu. Toda pot, katero nastopa cesar v ta namen, ni prava. V dčsego tega namena treba je konfesionalne šole ne le v Nemčiji, tudi v Avstriji, zakaj tudi tukaj čutijo liberalni vzgojitelji neko tesno zvezo s socijalisti in njih listi sami izjavljajo, da so delalski stanovi njih najprimernejše armade v boju za brezbožno šolo. Tako pišejo „Cr. päd. Blätter“: „Delalec ne mara za klerikalno šolo; v taki šoli se vzgajajo otroci delalskih stanov kot duševni sužnji. S tako šolo pridejo delalci iz dežja pod kap. Nakopali bi si s tem dvojno revno in delati bi morali zopet celo človekovo dobo, da bi se vzdramili.“

Vidi se iz tega, kako dobro došla je socijalističnim agitatorjem brezveska šola, in kako kratkovidni so oni, ki se hočejo bojevati proti socijalistom kot razdiralcem državnega reda, ob enem pa branijo in zagovarjajo brezversko šolo kot punčico svojega očesa. Taka kratkovidnost se pač sama obsoja. Pred vsem treba rešiti šolsko vprašanje, tedaj še-le se vspešno prične z reševanjem socijalnega vprašanja.

Slovenec.

Dopisi.

Iz Gorice dne 8. jan. O vremenu pisati je pač najbolj neprijetna zadača. Ali izvanredna zima zahteva tudi to. Že zadnje dni decembra razsajala je burja po vipavski dolini tako strahovito, da najstarejši možje enake ne pamtijo. Burji izpostavljene hiše se večinoma brez streh; krovei teh streh zavirajo promet na cestah. Mraz je zamrznil na Vipavi in vsak pritokih mlinske kolese in žage. Na pot se nobeden ne upa in potnik je vskrbel, bo li še prišel pod streho. — Omenili smo na kratkem zadržé, da je morje v tržaškem zalivu bilo jako razburjeno. Dodati nam je, da se je nesrečila ladja in da so štiri možje vtonili. — V Devinu so ob istem času morske pené doletavale do župnijsko-dekanijskega dvorca. Kdor kraj le količkaj pozna, ne bo se čudil, da je bil zverinjak kmeta Hohenlohe-ja v sled morških pes

ves leden. Razburjeno morje podčbno je bilo hudoournim sivim meglam, katere vihar drvi. — Poroča se iz Korodkega, da so vse jezera primrzjena, da se po njih lahko vozi. — Donava nakopičuje pri Dunaji led v taki množini, da se je bati za del mesta. Natančnejih poročil še nimamo, ker železnični vlaki, kateri bi nam novia dopeljali, v snegu iščejo. — Sneg se je udomčil tudi pri nas v Gorici. — Na Prediljski cesti letos ljudje res služijo lepo groše, pa tudi trpijo, da se Bogu vsatilijo. Dela že več časa sem nad sto ljudi, da zamete odkidava. — popihav veter in cesta je na novo zasuta. Zmrzati se, in sneg je treba lomiti, da se odkidavanja snega nadaljuje.

V Gorici dne 7. januarja. Ni vredno zmiraj tožiti o našem društvenem stanju, kakor bi nam pero samo želelo, ker s tem nam ni še prav nič pomagano. Gotovo je sicer, da preden se lotimo kakih prememb, moramo sedanje svoje stanje prav spoznati in čutiti potrebne premembe. No, meni se zdi, da je prav nepotrebno takega spoznanja še le po javnih listih iskati ker tako nastane več nepriležnosti za narod. Tudi se meni vidi, da ni primerno, take zadeve spravljati v razgovore v javnih, se ve da, političkih društvih. Politiska društva bi morala dajati še le izraz javnemu mnenju. Kako tedaj?

Bila je nekđaj pri nas navada, da smo se brez hlimbe in hinavščine zbirali prav nepriljeno v javne shode, in vsak, kdor je prišel k nam, je bil sprejet kot ljub prijatelj. Zdaj pa ni več tako. Zdi se mi, da naši Slovenci v Gorici in drugod hoče-jo posnemati nekdanje Guelfe in Ghibelline. Taka prizadevanja pa so nam po vsem ptuja. To ni naše gore list. Jaz mislim, dokler je še čas in niso še storjene stopinje prijaznost za vselej pokopale, da bi vsaj dobromisleči rodoljubi, kateri to zamorejo, večkrat skup zahajali in si tako brez pridržkov in vzajemno razkrivali, kakor je bilo nekđaj to navada, svoje misli in želje. Potem še le bi se moglo misliti na to, da se izključi vsaka naroda nevarna, in sitna hegemonija, bodi si že liberalna ali ktera koli.

S Krasa, dne 5. jan. Pri nas sneži danes celi dan, ali sneg vendar proti večeru komaj zemljo pokriva. Bojimo se pa toliko bolj zmrzlica. Zemlja je namreč primrzjena in s snegom namešani dež napraviti nam zamore veliko kvare, posebno po cesti, po kateri hodi in vozi dan za dnevom množina nas in naših sosedov, še več pa Vipavcev. Vsi ti hodijo in vozijo po naši cesti preko Občin v Trst.

Ta hoja in vožnja bila je še pred nedelgim časom vsem brez spodtkljuje. Vsakdo je vedel, kje da ima objaviti, ako nese kaj vžitinskega davku podvrženega. Stvar se nam je pa neljubo zasukala. Še preden so odpravili prosto luko v Trstu, zahteva se, da plačujemo nam prej neznan pristojbine za vse v Trst namenjene reči in, kar nam je še bolj težavno: v Trst ne smemo pred določeno uro. Vse to bi tudi še potrpehli, samo da se nam postavne določbe pravočasno razglasijo. To pa se ni zgodilo in marsikateri moral je v tem mrazu ure in ure čakati ob najhujši burji, brez da bi smel dalje, če tudi vžitinskega davku podvrženega ničesar sboj ni imel. — Ko je siljen krčmar potniku ob vsaki uri krčmo odpreti, nam ni vmevno, radi česar bi morali toliko časa pred „doganami“ zmrzavati.

Iz Kobaridskega Kota 5. januarja 1891.

Zadnji sneg je pri nas padel v zemetih. To je hudo, sosebno za poštarje v hribih, kjer ni dobrih cest.

Breginski poštar pelje pred božičem pošto iz Kobarida. Da bi sebi in konjčku polajšal težo zavolj zemetov, ki so bili na cesti iz Robič-a do Potokih, vroči konja ženoi, ki se je z njim peljala, da bi šla po novi cesti, ki je za silo pretrgana iz Staragasela do Potokih; on pa jo je peš pobral proti Robič-u, da bi tar: in v Krodu pisma oddal.

Ko je na poti proti Robič-u, sliši klic na pomoč in vidi ga moral od daleč, da se je konj v grapo z vozom vred zavalil. Zdaj hiti do bližnje gostilne g. župana V., dobi tam več ljudi, ktere prosi, naj grejo pomagat, ker tam in tam zgodila se je nesreča.

Prvi prihiti Matija Lukan star vojak iz Staragasela, dobi konja, da na tleh leže omahuje z glavo, ga dobro tišči pri glavi, dokler ni prišla pomoč še od dveh Staroselcev, od o. kr. finančnega načelnika in še od enega nadstražnika.

Zdaj skupno skušajo konja izpreči; in ko hoče konj ustati, pade zopet tako, da ima pod seboj omenjenega Lukan-a.

Konja vzdignejo, da rešijo može, a mož ni mogel po konci, nogo si je zganil. Konja in voz spravijo na pot in pošta gre naprej. Konj se ni poškodval toliko hudo, da bi ne mogel nadalje voz peljati. Žena je bila še do časa odskočila. Lukana nesejo nazaj k g. V., kjer mu nogo vpravnujejo in po dolgem trudu se jim to tudi posreči. Ker mu je pa

noga silno otekla in domača zdravila bolečine niso ustavile, ga na saneh peljajo na dom. Revez še danes gre komaj za silo iz hiše.

Nesreča se je pripetila na prvem mostičku med Staroselom in Potoki, ker je cela pot poledjena in most brez brambenega sida.

Mislil si, da ta rod bo izumrl, preden bo cesta iz Kobarida do Logev dokončana. Torej plačevaj vbo-gi kmet, moreš ali ne, pa molči in trpi, ker ni Bog dal človeka, da bi se za vbogega trpina potegnul.

Danes 5 jan. zopet bele muhe priletajo.

Opazka uredništva. Neopravičeno se pritožujete. Med tem, ko se Kotarska cesta gradi, je cestni odbor izvršil drugod dva prepotrebna mosta in nadaljuje več cestnih ert. Ako je cesta po 15 letih, odkar so delo začeli, dozdej še nedovršena, toliko bolj pamni bi morali biti vozniki. Ne smete pozabiti, kedaj je tolimanski okraj začel ceste graditi in koliko da je med tem časom na vse strani po zmožnosti deloval.

Izpod Krna, dne 5. januarja. — Bog daj srečno novo leto! Tukaj pri nas je vse v belem. Saj je pa tudi čas za to. Želimo pa, da bi tudi pri nas bil mir, ki ste ga nam tako lepo za božič voščili. Mislite mar, da imamo kaj dobička od prepira, ki ga sovražimo.

Zdi se mi, da išče kdo dobiček iz prepira. Jaz ne imenujem nikogar, ali prašajte le vrabce po strehah in na mederjih, ali, kjer jih najdete, ali kdo stori kaj zastoj? Poglejte no, saj vendar menda imate zdravo pamet in zdrave oči, kako vas nekteri za norce imajo. Mislite, da je sama in gola narodnost nekterim na srcu? Ali ne vidite? Nekdo išče denarja, da bi se bolj obogatil; drugi išče morebiti kako čast, kako mastno mesto; spet kdo drugi hoče na svoj dobiček koga izpodriniti in tako ne najdemo zaželjenega miru. — Žal, da se na Goriškem skoraj povsod in tudi po Slovenskem aploh, kakor nam časniki javljajo, enako godi. In mi Slovenci, ki čakamo miru kakor so preroki pred pekлом čakali odrešenika, kdaj pridemo na vrsto, povejte!

Iz Brd, dne 30. decembra 1890. — Mi Brici smo vselej bili luštni ljudje. Pri goriški „Preturi“ smo sicer na slabem glasu, ker preradi hodimo tožit (naredimo „denunciijo“), pa nam se včasih kisto godi. Uni dan so trije fantje skup pili in odnemu izmed njih pade v glavo, da gre tožit prijatelja in da navede druga dva tovariša kot pričé. Zatoženi je šel k „Preturi“, pa tožitelj je koj spoznal, da ga krivo toži, in je ostal doma. Nekdo izmed zakotnih goriških piscev pa je rekel, da bi bili lahko prišli k „Preturi“ po solde. Razložil je to, pa več ni prav povedati, da svojih rojakov ne oörnim, kako „kunštni“ da so Brici posebno v tem letnem času. — (Vse drugo smo prečrtali, ker osebnih napadov, ako jih tudi zakrivijo zakotni pisaci, ne objavljamo. Urd.)

Iz Banjšic sv. Duha 5. januarja. — Čul sem, da so v Gorici pet naših fantov polovili in jih tam k svetemu Antonu zaprli, ker so se luštne kazali v Solkanu in pozneje v Gorici. Ti naši fantje so še mladi in letos je vino močno, zato se je nadejati, da jih ne zadene preojstra kazen.

Čujemo pa tudi, da so prav tisti dan vjeli in gnali v zapor neko žensko, ki se kot, vlašuga po svetu klati. Zaradi tega bomo vsi v občini obžalovali, da je prav naše fanto, ki bi mogli nam biti v ponos, zadela nesreča, da so morali pod tisto streho, kakor vlašuga, prebiti. Ja, vidite fantje, če boste pametni, ne pridete nikdar pod streho, pod katero zapirajo tudi izvršek človeštva.

Iz Vipavskega 2. januarja. — Rad bi ti večkrat pisal, draga „Soča“, pa naravnosti moram povedati, da naši Vipavci preradi za novim leto, in če bi me staknili, kdo da sem, potem bi od nekterih strani ne imel miru ne bojte se. (Resnico pišite, pa ne bojte se nikogar. Sicer Vas mi ne izdamo; samo ne izdajte se sami. Urd.)

Za zdaj pa imam poročati, da pri nas se dosti dobrega vina nabaja, če tudi se nekteri gospodarji boje ga prodati, ker mislijo, da bo pozneje še dražje. Jaz pa iz skušnje vem, da je neprevidno to zadržavanje vina, ker nikdo ne more prerokovati, kaj se v kleti z vinom zgodi, najmanj pa, če vinu ne pade kup e prihodno spomladje. Za danes z izogom; da ste mi zdravi!

Politični pregled.

Notranje dežele.

Tržaški mestni očetje v skrbi za katoliške cerkve. Znani italijanski zagri-zenec d'Angeli je predlagal v mestnem zboru,

izročiti prošnjo škofijskemu ordinarijatu, da se odpravi slovenska pridiga v škofijski cerkvi, češ, da cerkev obiskujejo le Italijani; ako pa ordinarijat temu ne ustreže, da občina ne dovoli več nobenih doklad za cerkvene potrebe.

Prihodnje volitve za državni zbor vršile se bodo, kakor poročajo razni listi, po sklepu državnega zbora od maja do srede junija leta 1891. Razne politične stranke po avstrijskih kronovinah so se jele že pripravljati za bodoče volitve. Treba tudi Slovencem, da pričnejo o pravem času.

Vladna izjava gledé notranjega češkega uradnega jezika. Izjavo, katero so avstrijski listi že dolgo napovedali, je v imenu vlade dne 5. januarja prebral cesarski namestnik grof Thun. Izjava ta ni zadovoljila Mladočehov, a ti so že poprej naznanili, da tej izjavi ne pripisujejo nobene važnosti, a zadovoljila tudi ni Staročehov, ki so upali, da jim pripomore izmotati se iz zmedenih razmer. Vlada se suče pri tej izjavi bolj v splošnih frazah, da hoče varovati enotnost češke dežele ne toliko iz národnega kolikor iz državnega avstrijskega stališča, četa, da hoče pred konečno določitvijo o uradnem jeziku vprašati še mnenje deželnega zbora ter da bode skušala ustreči vsem opravičenim zahtevam obeh narodov v deželi. Nič novega in nič posebnega: Volk sit in ovca cela!

Knez Schwarzenberg in praška „Politik“. Knez Schwarzenberg je odložil svoj mandat kot češki deželni poslanec, pravi praška „Politik“ ter pristavlja: „Malo je besed, a so velikega pomena. Mnogo desetletij se je češki narod oziral ob času nevarnosti in poskušnje na kneza Schwarzenberga kot svojega vodnika. Brezozirno stal je vedno na strani svoje domovine. Njegovo ime nam je bilo najjasnejši program in radostni so hodili za njim naši poslanci, hvaležno se ga je spominjalo vsikdar naše ljudstvo. Hud udarec torej zadene češki narod, ker se tak mož umakne s političnega torišča. Da se pa tak domoljub čuti dolžnega, umakniti se javnemu delovanju, to priča, kake žalostne razmere da vladajo med nami. — Pač res osodepolne razmere, kjer najboljši sinovi domovine nimajo več prostora za svoje delovanje v javnem življenju.

Surovosti pri ljudskem štetju. V Libercih na Češkem so delavca Tvrđy-ja odstavili od dela, ker je rekel svojemu delodajalcu, ki ga je nagovarjal, da naj vpiše nemški kot občevalni jezik, Vi ste Nemec, jaz sem Čeh in v češkem jeziku občujem ter je češki moj občevalni jezik. Od tega ne odstopim, ako bi imel tudi lakote umreti. — Druhi izgled lepe značajnosti: Čeh Šindelar, 75letni starček z družino deseterih oseb, odvisen delavec, je rekel, ko so ga opozorili na njegovo odvisnost: Stojim že blizu groba, danes ali jutri pokliče me Bog pred sodbo in jaz učem priti pred sodbo obtežen z grehom, da sem zatajil svoj materini jezik.

Novoletni sprejem v Budimpešti. Slovesno vsprejme vsako leto ogerski ministerski predsednik zastopnike zbornične večine, da mu čestitajo ob novem letu; ob tej priliki se čujejo vselej tudi važni politični govori. Letos je liberalne poslance prvokrat sprejel grof Szapary. Grof Ludovik Tisza je izražal v svojem govoru, da liberalna stranka zaupa ministerskemu predsedniku; pozná težave, s katerimi se mora vladati boriti. V tem oziru omenja dandanes splošnih narodnostnih bojov. Ogerska, — pravi govornik, — je kolikor mogoče zavarovana pred takimi neplodnimi narodnimi prepiri; med nami vlada in odločuje „ideja ogerske države“. — Tak mir, kjer se z nogami teptajo druge narodnosti, tako da niti žugniti ne smejo, pač ni hvalevreden. Toda poslušajmo, kaj dalje pravi Tisza: „Poleg narodnih bojov sili pa na površje tudi verska nestrpnost; želeči je, da v ogerski državi, kakor do sedaj, tudi v prihodnje posamezna verstva živé v lepi slogi in strpnosti“. — Grof Szapary razvije na to sedanje vlade

politični program. Omenja, da se bodo ponovile trgovinske pogodbe z Nemčijo, Rumunijo in Srbijo; poudarja, da se bo vlada trudila ohraniti mir med raznimi verstvi v deželi, da bo pogumno stopala na začetem potu raznih preosnov socialno-političnih. Ko pridejo čez poldrugo leto nove volitve, upam, da bomo poslanci smeli z mirno vestjo stopiti pred sodni stol svojega naroda, zatrjujoč mu, da smo se vestno trudili, vsak po svoje izvršiti svojo nalogo.

Vnanje deržave.

Rim. Vse v Vatikanu poverjene diplomate, — tudi grofa Revertero, — sprejel je sv. oče v avdienci, v kateri so mu čestitali za novo leto. Sveti oče je z nova pokazal svojo darežljivost; kakor vsako leto, razdelil je tudi letos 15.000 lir med uboge; nadalje je določil 10.000 lir za pokojnino potrebnim duhovnikom.

Nemčija. Nj. svetost papež Leon XIII. je pisal vrlému katoličanu in državniku nemškemu Windthorstu pismo, v katerem dobroje osnovo nemških katoliških društev in pohvalno omenja Windthorstovo prizadevanje, da bi se zatrla v Nemcih pogubonosno razširjena socialna demokracija. Koncem pisma podeljuje papež Windthorstu apostolski blagoslov. To odlikovanje bode Windthorstu samemu, kakor tudi vsem dotičnim katoliškim društvom največja izpodbuda, da bodo šli navdušeno in vztrajno naprej po poti, katero so nastopili. — Berolinski časniki poudarjajo soglasno povsem mirovno nemško vnanjo politiko. Tudi v notranje zadeve imajo listi zaupanje, da se bodo izboljšale, četudi ni prezreti tukaj mnogih ovir, ki se utegnejo pokazati z novim tečajem.

Nemčija. Dne 17. januarja bo praznoval Windthorst svojo osemdesetletnico. Katoliki nemški se pripravljajo, da bi imenovanega boritelja za katoliške pravice na Nemškem dotojno počastili.

Srbija. Med srbsko vlado in metropolitom Mihaelom je prišlo zopet do nasprotja. Metropolit je namreč imenoval dva srbska duhovnika za višja cerkvena dostojanstvenika, a srbski bogočastni in naučni minister je ovrigel to imenovanje ter imenoval na njuno mesto svoje kandidate. Kakor je videti, ne gre sedanja srbska vlada metropolitu Mihaelu nič kaj na roke, če tudi mu je bila s prva močno naklonjena.

Rumunsko. Rumunski minister Manu je razposlal okrožnico, v kateri pozivlja Rumunce, naj bi se dne 10. maja sijajno praznovala 20letnica kraljeva s 600letnico rumunske države. — Kakor se poroča iz Bukreša, osnovalo se je tam posebno društvo, ki bo podpiralo sedmogradске Rumunce.

Grecija. Dne 1. januarja je predložil finančni minister proračun za 1891. leto. Dohodki so proračunjeni na 96,971.000 drahem. troški na 99,253.000 torej se kaže primankljaja 2,282.000 drahem.

Francija. Parnell in njegovi somišljeniki so šli iz Boulogna zopet v London, dočim sta O'Rrien in Gill odpotovala v Pariz; tako vsaj se poroča iz Boulogna.

Združene države. Iz Oklahoma prihajajo jako žalostna poročila. Več ko 40.000 ljudi trpi silno pomanjkanje. Imenovana dežela leži med Kansasom in Arkanzasom, in je bila nekdaj na jako dobrem glasu zaradi svoje rodovitosti, zato so se lanskega leta vanjo ameriški naseljenci kar usuli, menéč, da se jim bo cedilo mleko in med. A siromaki so se gojljufali. Prvič so imeli slabo letino, zdaj je pritisnil pa še mráz, ki je povečal bedo prebivalstva.

Braziliija. Omenjali smo že, da so braziljski škofje jednoglasno vložili ugovor proti mnogim protiverskim deločbam nove braziljske ustave. Predsednik jim je dal na to lepe obljube, a izpolnil ni niti jedue. Zdaj pa so se obrnili vsi škofje z metropolitom vred z novo pro-

njo na kongres, ki se je sošel v posvetovanje o novi ustavi; naj se vendar odpravijo protiverske postavbe. Ako se ne ugotovi njihovi želji, potem pade vsa odgovornost za navstali verski boj na one, ki so ga provzročili s takimi protiverskimi določbami.

Domače vesti.

Iz podatkov mestnih fara v Gorici zaznamujemo, da je leta 1890 vmrlo, vsteli oseb, katere so vmrle po bolnišnicah 757; rodilo se je 578 otrok in 130 parov bilo je poročenih.

Žena zgorela. V Biljah ležal je mož bolan v postelji. Žena donese v sobo oguja, da bi sobo segrela. Preprič vplamti žrjavico in vname obleko ženi. Obleka bila je v trenutku v plamenu — in mož, zaradi bolezni nezmožen, da bi vstal iz postelje, gledati mora, kako mu je žena zgorela. — (Posneli smo to prežalostno vest iz Corriera. Kakor v tem slučaju, pregodi se tudi marsikje drugod kaj, kar bi naše čitatele zanimalo zvedeti; ali nekateri — in še narbolj taki, ki raznovrstnosti v listu pogrešajo — ne potrudijo se toliko, da bi nam važnejše dogodke precej sporočili. Ured.)

Ljudsko štetje bilo je na Goriškem tudi meseca septembra 1755 l. Tačas so našli na Goriškem 80.019 in na Gradiškem 22.318 prebivalcev, kateri so se vsled ljudskega štetja pred desetimi leti namnožili na skupno število 219.288 prebivalcev.

Od več krajev dohajajo nam sporočila, da gostilničarji ne pazijo na to, da jim postava določuje, kedaj da imajo domače goste odpraviti. Mesto do določene devete, oziroma desete ure na večer goste odpraviti, najemajo nekateri harmonikarja, ki zvabi fantje v gostilno, kateri težko priložene groše tam pustijo. V takih gostilnicah pustijo navadno odprto do dne. Ker pa fantje ne plešajo sami, da se misliti, kaj da se v takih beznicah godi. — Imamo, med takimi poročili tudi imena gostilničarjev: Šušpanov; ne čudimo se torej, da so taki prestopki možni. Iz navedenih obzirov pa, posebno zaradi šole obiskajoče mladine, opozorjamo merodajne kroge na take izgrede.

„Slovenski jez“ v Brdih na Goriškem je imel dne 28. decembra občni zbor, pri katerem so bili izvoljeni v odbor gg.: Andrej Znidarčič, predsednik; Anton Jakončič, podpredsednik; Anton pl. Reja, tajnik; Josip Kožlin, blagajnik; L. Juvančič, A. Beke, M. Žamar in Andrej Figelj, odborniki. Namestniki: H. Volarič, J. Boštjančič in J. Semolič.

Iz Ajdovščine piše se Ediposti dne 29. decembra 1890: Včeraj 28. t. m. smo bili mi doslovno internirani. Sosed ni mogel k sosedu, ker je tako burja razsajala, da že dolgo ne tako. Raz streh valila se je korčevina in težko kamenje, ki mora jako živino — kamo li človeka, ako ga pogodi, — usmrtiti. Ljudje so po potu cepali, kakor muhe v pozni jeseni. Neko ženo je tako valjalo in potolklo, da težko več okrevaja. Jej mene! Pridodaj k temu še strah pred ognjem. I ta ni izostal. Med sv. mašo pri povzdigovanju priteče deklica gostilničarja L. v zakrestitjo: „Tata, pojte domov, gori!“ To je Vam bilo za akoprneti! Na srečo da se ni glas po cerkvi raznesel, kakor tudi, da so brzo ogenj sadušili. — Danes 29. decembra je za las ponehalo. Nekim streham je ostreže zginulo; drugim so se burne strah udrele ter kažejo samo sijala ili gola rebra. Po državni oesti iz Ajdovščine v Šturje hodi se po kamenju, padšem raz streh, žlebovini, žepovini in steklovini.

V Cerknem dne 28. decembra 1890. Izv. dop. Ediposti. Gospodu županu našemu in obupanu njegovi stranki, ki se je bila pri zadnji dopolnilni volitvi v deželni zbor tako nesmrtno blamovala, žuga sedaj popolna poguba. In kako bi tudi ne! Mislim, da je z lepa nij občine na Goriškem, v kateri bi se tako postopalo, ko ravno pri nas v zelenem Cerknem! Lanskega leta že je bila pratekla triletna postavna doba sedanjega starešinstva, — a nove volitve še sedaj uil! Res je, da je občinski birič na starem, razsutem vodnjaku, (za katerega popravo pa že 7 let plačujemo neko naklado), vsem poštenim Cerkljanom naznanje dal, da bode nova volitev, da leže zapisniki na ogled itd., — pa volitev sama je v lanskem suhem mrazu zamrznila. Da bi je otajali, poslali smo pred mesecem na sl. o. kr. glavarstvo pojasnilo in prisiv. In slavnostno, (čast mu bodi in hvale za to!) je tudi hitro dale pred 15. dnevi županu ukaz, da mora pod denarno globo v dveh tednih vse potrebno pripraviti in zakaseno volitev razpisati.

Iz svojega dremanja po tako krepkem glasu vzbujeni vzamejo oča župan potni los v roko in gredo v G. k nememu čudodelnemu možu. Le mislite si: računov občinskih nismo videli še lepo kopije

let: kodaj je bila seja skupnega starešinstva, — to smo tudi že pozabili, in prevdarki za tekoče leto — hm, hm, — ti se pa tudi narede, ko bo leto „okoli.“
 Ne vem, kako so je oča župan v G. opravili. Morda so čutili, da je ura njihovega županovanja odbila. To pa vem, da sedaj v potu (v tej hudi simi) svojega obraza delajo in računijo. Hoj! Tu se meče s številkami sem ter tja, kot da bi bile orehove lupine! Zakaj bi se naš župan nekoliko ne bavili z matematično vedo.

Do računov, kaj kaže, utegnemo morda še priti, — če preje ne umrjemo. Kako bo pa z volitvijo, to pa vedó le Bog, in oča, ljubi oča župan.

To pa pišem v imenu vseh Cerkljanov, katerim blagostanje našega slavnega rojstnega kraja ni de-vefa briga. Dostavim še to: sklenili smo porabiti vsa zakonita sredstva, da vendar enkrat pripeljemo še hudo poškodovano občinsko ladijo v varno zavetje. — (Ponatisili smo ta dopis, ker prelepo znači, kako da treba neljube osebe črniti.

(Vred.)

Uprašanje al. vodstvu južne železnice.
 Dunajski vlak južne železnice, ki ima z v o s o z vlakom ravno leto proge iz Trsta, zakasni se zaradi vremenskih neugod (snega) in dojde n. pr. 59 minut zakasjen na Nabrežino; ne najde več sveznega vlaka, ki bi peljal potnike proti Italiji. Potniki siljeni so čakati 3, 4 in še več ur na Nabrežini, da se zamorejo dalje proti Italiji peljati. Uprašamo slavno vodstvo južne železnice: imajo li redno zakasajeno iz Italije dohajajoči vlaki na progi južne železnice kako predpravo? in zakaj svezni vlak iz Trsta proti Italiji ne počaka radi vremenskih neugod iz Dunaja došlega zakasjenega vlaka na Nabrežini, ko vendar vsaki proti Dunaji odhajajoči vlak svezne na Nabrežini ne opusti?

Po navodu in na podlagi iznajdbe dr. Kocha zdravijo zdaj v ženski bolnišnici pet in v moški bolnišnici tri tuberkulozne bolnike. — Kolikor se da do sedaj posneti, pomagala bo dr. Kochova iznajdba vsaj v nekaterih slučajih tuberkulozne bolezni, posebno če je bolezen zunanja in pri znotranji, ako pluća niso še preveč načeta, t. j. pri začetku jetika.

Zaradi hudega mraza kašljejo sedaj v Kobariški okolici ne le smo otroci, temveč tudi odrasli.

Iz Trsta se nam piše: Včeraj dne 4. t. m. prišlo je po takovani „skala sants“ več oseb v Trst; pri colnem nradu, nakajajočem se na rečni poti, se ustavijo, da bi dali pregledati svoje reči. Ali ubogi vpehani in razgreti ljudje o morali cele dve uri na mrasu čakati, ker je dotični uradnik še spal. Vprašamo torej dotično oblast, ugaja-li dotičnim predpisom tako postopanje z občinstvom?

Edinost.

Razne vesti.

Zadušila se je dne 30. decembra v Kropi 42 let stara kočarica Marija Potočnik s svojim poltretje leto starim otrokom. Ženska je rada pila žganje in je bila poleg tega božjastna. Imenovanega duš zjutraj so jo našli mrtvo, ležečo nad otrokovo zibelko.

Dunaj, 6. januarja. Danes se je vršil slavnosti obed povodom izvršitve Velikega Dunaja; obeda se je vdeležilo nad 600 oseb pod predsedništvom Schmerlingovim. Župan, mnogi poslanci, občinski svetovalci in županje predkrajev so bili navzoči. Schmerling je napil cesarju, kateremu je zagotavljal ljubezen in zvestobo podložnikov, na kar je sledilo burno odobravanje. Dr. Herbst je napil Dunaju z upom, da se bode v prihodnje še lepše razvijal. Župan dr. Prix je pervalno omenjal zaslug vlade Taaffeja in cesarskega namestnika, kakor vseh onih, ki so pospeševali združenje Dunaja s predkraji. Podžupan dr. Borschke je napil pobratimstvu velikodunajskih prebivalcev.

Dunaj, 7. januarja. V deželnem zboru so predlagali antisemitje, naj vlada popolnoma odpravi krošnjarstvo na Dunaju. Deželni zbor je odklonil predlog Verganijo, da bi se vpeljalo razumno zastopstvo v volilnih kurijah. Deželni zbor je z 29 proti 27 glasovom pritril sklepu, da pozdravlja gospodarsko približanje Nemčije kot zaželjeno popolnitev prijateljskih političnih razmer ter izraža nado, da bodeta vlada in državni zbor pri dotičnih obravnava h z Nemčijo in Ogersko akrbno varovala obrtniške koristi Nižje-Avstrijskega ter za slučajno večje tekmo vanje na vzhodu skrbela za odškodnino.

Afričanska misijonarja. P. Ksaver Geyer in P. Daniel Sorer Pharim Den sta dne 30. dec. v

hiši katoliških rokodelskih pomočnikov predavala o suženjstvu ob belem Nilu, kjer je njuna misijonka postaja. Ustanovljena je bila leta 1846; prvi vodja je bil P. Maks Byilo, ki pa je kmalu umrl v Kartumu. Njegov naslednik je bil naš rojak dr. Ign. Knobloch, ki je postajo utrdil ter ji pridobil pokroviteljstvo pravega cesarja avstrijskega. V Kartumu je zgradil velikansko hišo in postaji sv. Križa in Gondokoro. Obširno je P. Geyer govoril o novem proroku Mahdija, njegovem kraljestvu, o tritvu s sužnji itd. Gospod misijonar je sicer govoril celo uro tako zanimivo, da bi ga bili še radi poslušali. Naposled je tudi zamorski duhovnik: nemakem in francoskem jeziku ob kratkem povedal svojo zgodovino in svojih bratov žalostno stanje. — Navzoči so bili prevzvišeni gospod kasnoškof in mnogo odličnega občinstva.

Iz vipavske doline se poroča: Celi december burja neprenehoma brije, da ljudje kar v cerkov niso mogli. A tako hude, kakor je bila v nedeljo in ponedeljek, ljudje ne pomnijo. Iz St. Vida do Vipave je nekda včeraj 16 mož držalo pošto, a vse je burja preobrnila, proti Šturji jim je vzela celo zabojo za pisma. Vendar so pisma rešili, a ostanki so še danes vidijo. Koliko šip je utrla, koliko kamna in opeke je smetala s streh, oleščila smeta od zida in koliko dreves je polomila, videli bomo še le takrat, ko pojenja. Nebo je sicer jasno kakor ribje oko; tudi obligatne zastave na Nanosu, Kelku in Cavnu ni, a vendar te hode zdaj prevrtni, zdaj zopet vzdigniti od tal. Tudi na goriško stran ni dosti bolje; poštni voz se je večkrat prekučil, ostali promet je pa tako ustavljen.

„Dom in svet.“ 1. številka IV. letnika je ravnokar izšla v obsegu treh pol in okrašena z ličnimi ilustracijami. Vsebinska mu je nastopna: 1. „P. Ladislav Hrovat“, c. kr. profesor v p. Sp. F. H. 2. „Kam?“ Zl. — ek. 3. Kakor — nekda? Zložil Josephus. 4. „Erazem Tattembach“. Založna. Piše Prokop. 5. „Gostačeva hči“. Piše T. 6. „Florijan Skomljan“. Piše M. Molek. 7. „Na valovih Savinje“. Sp. A. Sušnik. 8. „Sebi“. Zložil J. — ek. 9. „Povodnji mož“. Zl. A. H. 10. „Mili“. Zl. — a—. 11. „Andrej Kacič-Miošič“, narodni hrvatski pesnik. Piše Fran Kovačič. 12. „Dva kralja“. Romanca. Zl. A. M. 13. „Črtice zgodovine alikarstva, zlasti slovenskega“. Piše —i— 14. Beseda, — kje si? Piše J. M. 15. „Casnikarstvo poljstvo (varšavsko)“. Piše T. S. 16. Porabne misli o slovenščini v govoru in pismu“. Piše F. S. L. 17. Slovanstvo. 18. Slike.

Kmetovalec prinaša v 24. številki naslednjo vsebino: Prošnja do p. n. gg. udov c. kr. kmetijske družbe kranjske in do naročnikov „Kmetovalčevih“. — Udov c. kr. kmetijske družbe kranjske ob konci leta. — Razmnožitev ameriških tet. — Pesa. — Hlevteplota in goved. — Kakošna žetev. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarke novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Inserati.

Listnica upravnitva „Soče.“ Akoravno smo opetovano naznanili, da za morebitne nerednosti upravnitva sedanje upravnitvo ni odgovorno in da p o m o t o v z a m e r k i h r a d i p o p r a v i m o. razburil je naš doposlani račun nekatere naročnike. Prosimo torej še enkrat: naj nam pomoto naznanite in mogoče, da jo staknemo, kjer bi jo ne iskali ne Vi ne mi. Onim gospodom pa, ki so naš list 14 mesecav brez opazke sprejemali in se zdaj izgovarjajo, da se nanj niso naročili bi svetovali, da povprašajo pri sodnji v Gorici in drugod, kako se naročnina iztirjava za nevrnjene časopise.

Schwarze. welsse und farbige Seidenstoffe
 von 60 kr — bis fl. 7.65 per Meter
 — glatt und gemustert
 (ca. 2500 versch. Farben und Dessins) —
 vers. roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Hilarijanska tiskarna izveršuje vizitnice na močnem papirju Bristol od 80 kr. naprej.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: M. KORBEL — Hilarijanska Tiskarna v Gorici.

Izdaten, stalen, postransk dohodek si lahko prislužijo sposobne in zanesljive osebe (dostlaženim žendromom se daje prednost), ki pridejo večkrat z občinstvom v dotiko.

Poprašuje se:

„G. S. 1890,“ Graz postlagernd.

Podajta blago dobro opravljeno in poštine prosto!

Teodor Slabanja

rebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

priloroča se vljudno pri visoko častiti duhovščini v napravo cerkvenih posod in orodja najnovejše oblike, kot: monstrane, kelihov itd. itd. po najnižji ceni.

Stare reči popravi, ter jih v ognji pozlati in posrebrti. Na blagovoljno vprašanje radovoljno odgovarja.

Podajta blago dobro opravljeno iz poštine prosto!

RESEN OPOMIN

vsem, ki še nimajo police.

Polica (pismo, ki dokazuje, da je kdo zavarovan) je potrebno posebno če kdo hoče izposoditi si denar na zavarovano blago, ali pa če kdo hoče s testamentom postaviti kako volilo za svojo družino, (polica velja kakor gotovo denar); ona je potrebna zadolženim posestnikom hiš in zemljišč, ker pri nagli smrti se dedičem izplača zavarovana vsota, tako da morejo smatrati, da njihove nepremakljive so proste dolgovi; za novo poročene je polica važna, ker ona omogoči, da se poročeni in otroci brezpogojno preakrbijo; tudi služi polica kot kavcija ali pologa, in pri družabnikih v kupčij kot vzajemna varsčina; s polico pri zavarovanjih za življenje se vselej najbolj varno, varčno in dobro naloži denar, in toraj je polica več vrednosti, ko so hranilnice.

Kako se najlože in najbolje polica dobi, brezplačno pove ustmeno in pismeno varovaje skrivnost: Viši nadzornik za zavarovanje Klein Dunaj.

I. Ob. Donaustrasse 59 od 3-5 ure.

Brezplačne poizvedbe v vseh sadvah, ki tičejo kredita proti zavarovanju na nepremičnine in brez zastave.

Odlikovanje z svetovnih razstav:

v Londonu 1862, Parizu 1867, na Dunaji 1873 in spet v Parizu l. 1878.

Prodaja klavirjev s plačilom na obroke.

Klavirji za koncerte in za dom, kakor tudi pianini iz slavno znane firme: Gottfried Cramer, Wilh. Mayer na Dunaji prodajajo se po 380 gl., 400 gl., 450 gl., 500 gl., 550 gl., 600 gl. in 650 gl.

Klavirji drugih firm po 280-350 gl.; pianini drugih firm od 350-600 gl.

Dobijo se vedno v

A. Thierfelder-jevi

prodajalnici in posojilnici klavirjev na Dunaji, VII Burggasse 71.